

Згадаємо всіх поіменно

[За матеріалами Музею історії НТУ «ХПІ»]

#7 от 30.03.2011

До 65-річчя Перемоги

(Продовження. Початок у № 4 2010 р.)

Сохань Федір Михайлович народився у 1921 році на хуторі Будки Білопольського району Сумської області. У 1937 році він закінчив середню школу на станції Ворожба та вступив у 1938 році до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова.

У грізні дні Великої Вітчизняної війни комсомолец Ф. М. Сохань у лавах Радянської Армії хоробро б'ється на фронті проти німецько-фашистських загарбників. В одному з боїв за честь, свободу і незалежність Батьківщини рядовий Ф. М. Сохань пропав без вісті у грудні 1943 року.

Старосельський Олександр Веніамінович народився у 1910 році у м. Полтава, член ВКП(б) з 1940 року. 3 липня 1941 року О. В. Старосельський закінчив Харківський електротехнічний інститут і був призваний до лав Радянської Армії.

Електротехнік звукової розвідки 145 АПАРБ, рядовий О. В. Старосельський мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками і героїчно загинув 4 квітня 1945 року в бою під містом Біркенбрюк (Німеччина).

Топчій Захар Дмитрович народився у 1897 році у селі Хотомля Харківської області, учасник громадянської війни. Працював комірником у Харківському механіко-машинобудівному інституті до 6 жовтня 1941 року.

Гвардії рядовий З. Д. Топчій хоробро і мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками на фронтах Великої Вітчизняної війни і пропав без вісті 27 грудня 1943 року.

Троценко Петро Федорович народився у 1915 році у с. Синельниково Дніпропетровської області. У січні 1941 року він успішно закінчив Харківський механіко-машинобудівний інститут і залишився працювати науковим співробітником кафедри двигунів внутрішнього згоряння.

Лейтенант П. Ф. Троценко, командир кулеметного взводу військової частини 2454, в бою за Батьківщину, вірний військовій присязі, виявивши героїзм і мужність, пропав без вісті у 1943 році.

Федоренко Володимир Карпович народився у 1918 році у м. Харків. У 1940 році він вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова. 5 серпня 1941 року студент другого курсу В. К. Федоренко пішов навчатися до артилерійської академії. У суворі роки Великої Вітчизняної війни стрілець В. К. Федоренко мужньо і хоробро б'ється з німецько-фашистськими окупантами за щастя і свободу Радянської Батьківщини.

В одному з боїв 19 листопада 1944 року, визволяючи землю братньої Польщі, рядовий В. К. Федоренко героїчно загинув. Він похований поблизу с. Матуля Сувалкинського району (Польща).

Фосс Георгій Едуардович народився у 1922 році. У вересні 1939 року Г. Е. Фосс вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова. А одразу після закінчення першого курсу відмінник Г. Е. Фосс призивається до лав Радянської Армії.

Після навчання в школі молодших командирів влітку 1941 року Георгій Фосс стає командиром стрілецького відділення. Старший сержант Г. Е. Фосс брав участь у багатьох бойових операціях. Ось що писав його матері командир взводу Валдемар Вітманіс у травні 1945 року:

«У жовтні 1944 року я прийняв взвод, і з того часу ми з Юрієм були день і ніч разом: у боях і на відпочинку. Він був моїм найближчим помічником, моєю правою рукою, моїм другом. Залишаючись удвох, ми довго говорили з Юрієм про життя, яке настане після війни, про міжнародне положення і про багато інших питань. Смерті він не боявся, показуючи завжди приклад мужності і відваги під обстрілом ворога...»

Старший сержант Г. Е. Фосс хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками. Він був тричі нагороджений медаллю «За відвагу».

В одному з боїв він був тяжко поранений і помер у березні 1945 року.

Хайновський Марк Саулович народився у 1920 році у м. Мелітополь. У 1938 році М. С.

Хайновський був зарахований студентом першого курсу Харківського механіко-машинобудівного інституту без вступних іспитів, як відмінник середньої школи.

У 1941 році студент третього курсу М. С. Хайновський був призваний до лав Радянської Армії. Закінчив 2-е танкове училище і був направлений на фронт.

В одному з боїв командир танка лейтенант М. С. Хайновський пропав без вісті. Це сталося у 1942 році.

Харитонов Пиля Наумович – закінчив ХХТІ у 1941 році.

У грізні роки Великої Вітчизняної війни він неодноразово виявляв мужність та героїзм. Був нагороджений орденом «Червоної зірки» та «Вітчизняної війни». Інших відомостей немає.

Харченко Євгеній Савич – студент ХХТІ, пропав без вісті у вересні 1941 р.

Хоменко Борис Павлович народився у 1918 році у м. Черкаси. Закінчив середню школу і у 1936 році вступив на перший курс Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова.

Студент п'ятого курсу Б. П. Хоменко був серед перших, хто пішов на фронт захищати Батьківщину. В жовтні 1941 року він пропав без вісті.